Vychvátenie Cirkvi – 4. časť (1. diel)

written by Drahoslav Vajda | 1. marca 2026

Odpadnutie a vytrvanie spravodlivých

Ale vás prosíme, bratia, ohľadne príchodu nášho Pána Ježiša Krista a nášho zhromaždenia k nemu… Nech vás nikto nezvedie nijakým spôsobom, lebo deň Kristov nenastane, kým prv nepríde odpadnutie, a nebude zjavený človek hriechu, syn zatratenia (2. Tesalonickým 2:1, 3)

V prvom verši apoštol Pavel sústreďuje pozornosť na dve udalosti. *Prvou* je *počiatok obdobia druhého príchodu (prichádzania)* Pána Ježiša Krista. *Druhou* je udalosť *príchodu nášho zhromaždenia* (*Cirkvi*) *k nemu*. Obe udalosti sa z hľadiska času odohrajú súčasne – nastanú v jednom a tom istom okamžiku.

O druhej udalosti Pavel písal v prvom liste (1. Tesalonickým 4:13-18). V tejto pasáži sa hovorí o tom, že vstanú tí mŕtvi, ktorí zomreli v Kristu (verš 16) a potom v jednom okamžiku budú spolu s nimi, ako jedna udalosť, zo zeme vychvátení živí patriaci Pánovi (verš 17). Táto udalosť nesie aj pomenovanie *prvé vzkriesenie*, či *vychvátenie Cirkvi*. Týmto okamžikom nastáva obdobie, ktoré v novozákonných písmach je pomenované ako *deň Kristov*, či *deň Pánov*. Z veršov 1. Tesalonickým 4:16-17 a 2. Tesalonickým 2:1 dostávame, že udalosti *vzkriesenia mŕtvych* patriacich Pánovi, zo *zeme vychvátenia živých* patriacich Pánovi a *počiatok obdobia dňa Kristovho* nastanú súčasne a dôjde k nim po zjavení *človeka hriechu*. Vzhľadom na našu tému o udalosti *počiatku obdobia dňa Kristovho*, udalosti *prvého vzkriesenie mŕtvych* a *vychvátenie živých* budeme hovoriť ako o jednej udalosti s pomenovaním *vychvátenie Cirkvi*.

V treťom verši apoštol Pavol robí relatívne datovanie *vychvátenia Cirkvi* tým, že ho dáva do súvisu s udalosťou *zjavenia človeka hriechu (syna zatratenia).* Človek hriechu je Antikrist a ten sa ako antikrist na javisku dejín objaví (demaskuje) v polovici posledného Danielovho týždeň-roka (Daniel 9:27). Vtedy sa posadí do chrámu v Jeruzaleme a bude chcieť, aby ho uctievali ako Boha. Okrem tejto udalosti vychváteniu Cirkvi bude predchádzať ešte aj *odpadnutie*, ktoré je témou nasledujúceho oddielu.

Odpadnutie

Vysvetlenie pojmu

O odpadnutí budeme hovoriť v zmysle kresťanského náboženstva. Jednoduché vysvetlenie tohto pojmu znie: *„Odpadnutie je zrieknutie sa alebo opustenie uctievania Boha a jeho služby.*“ Môžeme tiež povedať, že v odpadnutí ide o *opustenie alebo zrieknutie sa, či odvrhnutie viery v evanjelium Ježiša Krista*. Je to vlastne *vedomá vzbura proti Bohu.*

Odpadnutie, o ktorom hovorí verš 2. Tesalonickým 2:3, je udalosť celosvetového rozsahu a dôjde k nej na konci časov. Bude to odpadnutie od viery: *„Ale Duch hovorí výslovne, že v neskorších časoch odstúpia niektorí od viery…*“ (1. Timotejovi 4:1; tiež 2. Petrov 4:17), *„od živého Boh*a“ (Židom 3:12). K odpadávaniu od viery, od živého Boha, dochádzalo v minulosti a dochádza aj dnes. Človek uveril evanjeliu, nadchol sa pre myšlienky a posolstvo kresťanskej viery, pripojil sa k miestnemu

zhromaždeniu veriacich v evanjelium Ježiša Krista – *k zboru prvorodených, ktorí sú zapísaní v nebesiach* (Židom 12:22-23). Po čase sa ale nadchol pre niečo iné a opustil vieru v Boha a zbor veriacich patriacich Pánovi. V posledných časoch takáto situácia bude enormne narastať.

V tomto oddiele budeme hľadať odpoveď na otázky ako: Kto odpadne od viery v evanjelium? Prečo k odpadnutiu dôjde?

Východzie stanovisko

Naším stanoviskom je hlboké presvedčenie (viera), že spasený, z viery ospravedlnený človek o spasenie nijakým spôsobom nepríde – je spasený a ospravedlnený raz a navždy. Boh si každé jedno krvou Ježiša Krista vykúpené a Svätým Duchom zapečatené nové stvorenie zachová až do večnosti. Z jeho ruky sa nestratí ani jeden, kto je novým stvorením v Kristovi. V tomto sme si úplne istí a z tejto pozície chápeme, hovoríme a vykladáme aj udalosti posledných čias a príbeh odpadnutia.

Ďalším východiskovým stanoviskom je vyučovanie Pána Ježiša v podobenstve o rozsievačovi. V tomto podobenstve sa hovorí o reakcii ľudí na zvestované, „rozsievané" Božie slovo. Tým slovom, ktoré sa zvestuje všetkým ľudom, je *evanjelium spasenia z milosti Ježiša Krista*. V podobenstve všetci ľudia patria do jednej zo štyroch pôd, štyroch skupín (Matúš 13:3-23; Marek 4:3-20; Lukáš 8:5-15). Len štvrtá skupina rozumie slovu, prijme ho, podrží si ho a prinesie úrodu (Matúš 13:23).

Do prvej skupiny patria ľudia, ktorí slovo počujú, ale mu nerozumejú a neprijmú ho – hneď ho odmietnu (Matúš 13:19). O druhej skupine je uvedené, že títo slovo s nadšením prijmú, ale len dočasne, sú dočasní – veria len dočasne a neskôr sa, keď nastane súženie alebo prenasledovanie pre slovo, pohoršujú a odpadávajú. O tretej skupine je uvedené, že títo slovo počuli, ale vonkajšie okolnosti počuté slovo udusujú a preto pre Božie kráľovstvo neprinášajú žiaden úžitok – sú neužitoční. V ďalšom texte sa na druhú a tretiu skupinu zameriame podrobnejšie.

Druhá a tretia pôda (skupina)

Druhá pôda (skala, skalnaté miesta)

„A na skalné miesta posiaty je ten, kto čuje slovo a hneď ho prijíma s radosťou. Lež nemá v sebe koreňa, ale je dočasný, a keď nastane súženie alebo prenasledovanie pre slovo, hneď sa pohoršuje" (Matúš 13:20 -21).

„A podobne sú tí, ktorí sa sejú na skalnatých miestach, ktorí, keď počujú slovo, hneď ho s radosťou berú, lež nemajú v sebe koreňa, ale sú dočasní; a potom, keď nastane súženie alebo prenasledovanie pre slovo, hneď sa horší" (Marek 4:16-17).

„A tí na skale sú takí, ktorí, keď počujú, prijímajú slovo s radosťou, ale tí nemajú koreňa, ktorí veria do času a včas pokušenia odpadávajú" (Lukáš 8:13).

Tretia pôda (tŕnie)

„A zase posiaty do tŕnia je ten, kto čuje slovo, ale starosť tohoto sveta a zvod bohatstva udusuje slovo, a býva bez úžitku“ (Matúš 13:22).

„A sú iní, ktorí sa sejú do tŕnia; to sú takí, ktorí počuli slovo, ale starosti tohoto sveta a zvod bohatstva a iné žiadosti, vchádzajúce do srdca, udúšajú slovo, a býva bez úžitku“ (Marek 4:18-19).

„A zase to, ktoré padlo do tŕnia, to sú takí, ktorí počuli, ale idúc bývajú udusení starosťami, bohatstvom a rozkošami života a nedonášajú úžitku“ (Lukáš 8:14).

Dôvody odpadnutia

Ľudia *druhej pôdy* sú *dočasní* a keď *nastane čas súženia, prenasledovania pre Božie slovo, pokušenia* hneď sa *pohoršujú* a *odpadávajú*.

Ľudia *tretej pôdy počuli Božie slovo*, ale *starosti sveta, zvod bohatstva, rozkoše života a rôzne žiadosti*, ktoré vstupujú do ich srdca, im Božie slovom udusujú. Títo *neprinášajú úžitku, sú neužitoční.* Počuté Božie slovo si svetskými vecami udusili.

Ľudia s *dočasnou vierou* existujú od samého počiatku zvestovania evanjelia a dôvody ich odpadnutia tiež. Počujú evanjelium, s nadšením ho príjmu a pripoja sa k miestnemu zboru. Môžu sa zapájať do služby v zbore a ostatných aktivít. V zbore *boli osvietení a ochutnali nebeského daru a stali sa účastnými Svätého Ducha a ochutnali dobré slovo Božie a rôzne moci budúceho veku* (Židom 6:4-5).

V ich životoch však nastane chvíľa, keď sa im do cesty postaví niektorá z vyššie menovaných príčin odpadnutia. Počuté slovo im je udusené a ich dočasná viera ich opustí. Títo ľudia opúšťajú vieru v evanjelium Ježiša Krista, odpadávajú od tejto viery, obracajú sa k Bohu chrbtom a odchádzajú za niečím iným (verš 6). Pretože viera ľudí týchto dvoch skupín, ako vyučuje Pán Ježiš, je dočasná a počuté slovo udusené znamená to, že ich viera nebola spasiteľná a oni spasení nikdy ani neboli. K odpadávaniu od viery v evanjelium, k opúšťaniu zborov (kresťanských zhromaždení) dochádzalo, dochádza a bude dochádzať aj počas posledného Danielovho týždeň-roka a to až do trúbenia siedmeho anjela (Zjavenie Jána 11:15) – vtedy dôjde k vychváteniu Cirkvi.

Sme ale presvedčení, že v odpadnutí, o ktorom píše apoštol Pavel v 2. liste Tesalonickým 2:3, ide ešte oveľa viac než len o také odpadnutie, ako o ňom píšeme v predchádzajúcich odsekoch. Bude to odpadnutie od viery a uctievania historického Ježiša Krista z Nazareta. Bude to odpadnutie od viery a uctievania Božieho Syna prišlého v ľudskom tele a uverenie v Antikrista, ktorý bude čisto, len, ľudského pôvodu a podstaty (prirodzenosti). Antikrista budú uctievať ako zasľúbeného Spasiteľaa (Mesiáša). Ale nielen to! Bude to uctievanie nielen Antikrista (šelmy), ale aj Satana (draka): *„A klaňali sa drakovi, ktorý dal šelme takú moc, a klaňali sa i šelme a hovorili: Kto je podobný šelme, a kto môže bojovať s ňou?!*“ (Zjavenie 13:4) To je otvorená vzbura voči Bohu.

K tomuto odpadnutiu bude dochádzať predovšetkým v dobe od počiatku posledného Danielovho týždeň-roka až po trúbenie siedmeho anjela. Všeobecná mienka o prvej polovici sedemročného Danielovho „týždňa“, s ktorou sa stotožňujeme, je, že to bude obdobie relatívneho celosvetového

pokoja a prosperity, ktoré zabezpečí Antikrist. V tejto dobe (prvých tri a pol roka) Antikrist bude pôsobiť ešte „v utajení“ a navonok ako „mierotvorca a dobrodinec“. Nastolí relatívny pokoj a bezpečie predovšetkým pre Izrael: *„Lebo keď budú hovoriť: Pokoj a bezpečnosť, vtedy náhle príde na nich zahynutie ako bolesť na tehotnú ženu, a neujdú“* (1.Tesalonickým 5:3).

V tomto prvom tri a pol ročnom období bude veľký zvod a odpadnutie. Mnohí uveria v Antikrista a budú ho nasledovať. Jeho úspechy v celosvetovom rozsahu a to, že sa bude vydávať za Izraelu zasľúbeného Mesiáša dosiahnu to, že zvedie na svoju stranu mnohých nielen z Izraela, ale aj z ostatných národov sveta. A potom, ako sa na konci prvých tri a pol roka demaskuje tým, že sa posadí do chrámu v Jeruzaleme, v druhých tri a pol roka, bude prenasledovať aj svätých Božích – z Cirkvi a z Izraela – a bude sa mu dariť, bude ich premáhať (Daniel 7:21 a 54; Zjavenie 13:7).

Aj tento jeho „úspech“ bude prispievať k odpadnutiu tých, ktorí sú druhou a treťou pôdou, ktorých viera je dočasná alebo počuté slovo evanjelia udusené. Ľudia s dočasnou vierou budú vystrašení aj z toho, že aj svätí Boží budú zabíjaní a budú opúšťať cirkevné zbory. Až keď sa naplnia obe tieto udalosti – zjavenie človeka hriechu (Antikrista) a odpadnutie zo zborov tých s dočasnou vierou –, dôjde k vychváteniu Cirkvi.

Záver tohto oddielu

Pán Ježiš v podobenstve o rozsievačovi hovoril o štyroch druhoch pôdy. Každý jeden človek je vzhľadom na zvestované, „rozsievané“ Božie slovo jednou zo štyroch druhov pôdy – každý jeden patrí do jednej z týchto štyroch skupín. Všetky štyri skupiny Božie slovo počujú, ale lem štvrtá skupina Božie slovo prijme, rozumie mu, podrží si ho a prináša úrodu, čo znamená, že ho trvale vlastní – má Božie slovo – a žije ním. Ľudí štvrtej skupiny nachádzame aj v Zjavení Jána ako tých, ktorí boli zabíjaní, lebo mali *slovo Božie*, *svedectvo Ježiša Krista a prikázanie Božie* (Zjavenie 6:9-11, 7:9-17, 12:11, 17). A to je opis ľudí, ktorí patria do Cirkvi Pána Ježiša Krista. Písmo vyučuje, že Cirkev sa v súžení, v časti tri a pol ročného Jakobovho súženia bude nachádzať.

V odpadnutí, o ktorom píše apoštol Pavel v 2. liste Tesalonickým 2:3, ide očividne o odpadnutie od Božieho slova rozsievaného v zvesti evanjelia Ježiša Krista z Nazareta. Odpadnú od viery v Ježiša Krista a príjmu vieru a uctievanie Antikrista. Pôjde o očividnú a vedomú vzburu voči Bohu.

Vytrvanie spravodlivých

Protikladom *odpadnutia* od viery v evanjelium je *vytrvanie* v tejto viere.

Slovníkový význam slova „vytrvať“

Vytrvať znamená: 1. zachovať si určitý stav, určitý vzťah k niekomu, niečomu; vytrvať, zotrvať vo svojom presvedčení bez zmeny; (z)ostať až do konca verný myšlienke alebo niekomu (ľudskej bytosti); 2. nevzdialiť sa z miesta – vzhľadom na našu tému: neopustiť spoločenstvo svätých Božích, zbor.

Všetky vysvetlenia významu slova *vytrvať*, *vytrvanie* obsahujú myšlienku zotrvania v pôvodnom

stave až do konca požadovaného, či potrebného obdobia, či stavu. Pretože otázka pobytu človeka vo večnosti, ako konečnej destinácii, je otázkou viery, sústredíme sa na vieru ako súčasť každého Adamovho potomka.

Vysvetlenie pojmu viera podáva Písmo: *„A viera je podstatou toho, na čo sa človek nadeje, presvedčením o veciach, ktoré sa nevidia*“ (Židom 11:1). Viera je presvedčenie o tom, čo nevidíme a podstatou toho v čo dúfame. Tento mechanizmus má každý jeden človek – všetci sa rodíme s „mechanizmom viery“. Svet, ktorý nás obklopuje a v ktorom žijeme, poznávane svojimi zmyslami. Okrem zmyslového poznania vierou prijímame skutočnosti, ktoré sú našim zmyslom nedostupné. Viera sú oči pre neviditeľné a budúce. Poznanie o viditeľnom, neviditeľnom a nádeji na budúce si ukladáme do mysle a srdca a tvorí náš vzťah k viditeľnému a neviditeľnému – a to je náš svetonázor.

Všetko naše poznanie pochádza z troch zdrojov: 1. *zmyslové poznanie* (*zmyslová skúsenosť).* Je to poznanie získavané vlastnou skúsenosťou prostredníctvom zmyslov. Sem patrí vedecké poznanie a poznanie o človeku a ľudskej spoločnosti, ktoré sa človeku dostávajú vzdelaním a informáciami o aktuálnych udalostiach. 2. *zjavené poznanie*. Toto je poznanie, ktoré poskytuje Boh. Patrí sem poznanie o počiatkoch ľudstva. To, čo Boh zjavuje o sebe a predovšetkým čo zjavil v osobe Ježiša Krista z Nazareta. Ďalej to, čo je Svätým Duchom dané, zapísané a zjavené v 66 knihách Biblie. 3. *poznanie získané svedectvom iných.* Zo všetkých najdôležitejším pre pobyt vo večnosti je svedectvo evanjelia Ježiša Krista.

V skutočnosti všetko naše poznanie, okrem poznania, ktoré získavame svojou vlastnou zmyslovou skúsenosťou, je sprostredkované poznanie a prijímame ho vierou! Takým je aj poznanie, ktoré sa nám dostane zvesťou evanjelia, ktorú zvestujú Boží služobníci, alebo ho získame z Biblie – obe sú človeku zjavené Svätým Duchom. Evanjelium sa zvestuje všetkým ľuďom a všetci, ktorí tento Boží dar vierou prijmú a – ako hovorí Písmo, *keď vyznajú Pána Ježiša svojimi ústami a uveria vo svojom srdci, že ho Boh vzkriesil z mŕtvych, budú spasení* (Rímskym 10:8-11) – stávajú sa novým stvorením v Kristovi. Boh ich ospravedlňuje – pripočítava im spravodlivosť Ježiša Krista – a v jeho očiach sú už navždy spravodlivými. Títo sú štvrtou pôdou z podobenstva o rozsievačovi.

Všetci, ktorí Boží dar viery v osobu a dielo Ježiša Krista prijali a vyznávajú Ježiša Krista z Nazareta ako svojho Pána a Spasiteľa, sú touto vierou aj strážení. Ich viera je trvalá. Vo viere v Ježiša Krista vytrvajú do svojej smrti, alebo ako živí až do vychvátenia Cirkvi. V tejto viere zotrvajú v udalostiach súženia aj v prípade mučeníckej smrti, ktorou oslávia Boha. Patria Bohu, patria Pánovi Ježišovi Kristovi a nikto ich z ruky Otca a Syna nevytrhne. Večnosť budú tráviť v Božej prítomnosti v novom Jeruzaleme. V takomto zmysle a istote píšeme v celom tomto cykle o tých, ktorí sú nové stvorenie v Kristovi, ktorí žijú a zomierajú v Pánovi bez ohľadu na okolnosti života a smrti.

Na záver tejto časti otázky: Akú vytrvalosť v súženiach a v prenasledovaní pre Božie slovo by živí veriaci patriaci Pánovi (Cirkev) prejavili, keď by boli vychvátení pred posledným Danielovým týždeň-rokom? Vo veľkom súžení prenasledovateľom svätých Božích bude Antikrist, ktorý bude pôsobiť až v rámci posledného Danielovho týždeň-roka. Koho by Antikrist prenasledoval, keď by svätí Boží majúci slovo Božie a svedectvo Ježiša Krista (Cirkev) do posledného Danielovho týždeň-roka (obdobia vlády Antikrista) ani nevstúpili? Tieto otázky patria pretribulacionizmu, ktorý učí, že Cirkev bude vychvátená pred posledným Danielovým týždeň-rokom.

Prechod na úvodnú stránku – Úvod

Prechod na Prológ

Prechod na pokračovanie

Prechod na Najnovšie články na stránke

Umiestnené: 10. marca 2025